

סד:

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר

עין משפט
נר מצוה

נזיר ועושה פסח שהלכו בקבר התהום בשביעי שלחן מהורים
מאי שקטא לא אלימא שומא תהום למיטר מתיב רבא
ירד ליבחר שומא מת שמה שחוקת שמה שמה. אלמא היכא
לדחוקה שומא לא מטיהרין בטומאה מהיום: **אמר** ר' יוחנן

מוריאן לך בנזיר דמחוסר תגלחת.

פי' תגלחת טומאה ומתני' איירי

היכא דמחוסר תגלחת שהרי אף טבילה

הוא מחוסר שהרי הוא ירד לטבול

והי' תגלחת שחזרה וירד המנוגה

מירי' כשני' שמה שמה שמה

דמחוסר הערב שמה שמה לא קרינן

ליה בחוקת טמא דמפרס ואיל: אי"ל

אף אלא מירי' לא קרינן נזיר ועושה

פסח דלא מחוסר ולא כלום. כלומר

ואחרי שטבל ואחר שגילח: אמר ר' יוחנן

אזי והא מחוסר הערב שמה שמה אי"ל

בזה. והודו דשימא ממייל ערבא

ולא חטין חטין: **דרגא** יום

מלא תביא תוך מלא לא תביא.

האי יום מלא לאו דוקא אלא

כלומר חזרה וילדה יום פ"א תביא

ב' קרבנות: תוך מלא. שחזרה וילדה

שנית תוך ימי לידה ראשונה לא

תביא רק קרבן א': יכול לא תביא על

לידה שלשית מלאה אלא תביא על

לידה לא תביא מלאה. כגון שילדה

ביום שני פ"ד ללידה ראשונה

וחזרה וילדה ביום שני פ"ד ללידה שני

שהיא תוך מלאה של לידה שני ולתוך מלאה של לידה ראשונה:

ת"ל ביום מלאה: דל תוך מלאה בין ללידה שני הנפטר בקרבן

ש"ל ביום מלאה: דל תוך מלאה: ואמר ר' הנהני ימי

טעמא דמחוסר קרבן. כלומר משום הכי מיפטר בקרבן אחד לפי

שן לידה ראשונה ודכל קדש לא תגע ולא תמקדש לא תגע על

מלאה ימי טהרה ודכל שנית לא תוכל ללידה קרבן על

ראשונה ימי מלאה לידה שני והואיל ולא הספיקה למלאה לידה

שני עד שילדה שלישית ולכן דין הוא שמיפטר היא בקרבן אחד:

התם נמי מחוסר הערב שמש. כמו והיון זה התם נזירה

שלאחר מלאה אחא תביא קרבן ללידה שני הא מחוסר

הערב שמש ולומר מי לא עסקין באשה בעל טבילה לקוף שמיפטר

כל עיקר הרי אף לאחר שמונים אינה ראויה להביא קרבן לידה

ראשונה ופ"ה מניחה קרבן על לידה שלאחר מלאה: **אמר** אביי

שימא שמיא ערבא. כלומר לא מניחה קרבן הטהרה שאני

חשוד מקרבן שמיא מקרבן לפניו וידור טבילה אלא הי' הערב שמש

שאינו צריך לא קחשיב מקרבן דשימא ממייל ערבא ואיך דמפרשי

האי דמיפטר הערב שמש שטבילה דרבין בנזיר: **דלמחר**

בפרק חומר בקדש (מנחה דף כה.) ולא נהירא דחל דמלאה

אחרי' וכו' והא לא נעי הערב שמש דקדש דמחוסר תגלחת

לר' טבילה לקדש והתם דייק טבילה אין הערב שמש לא אחילי

אחרי' **בתחלה**. שלא נדע לו כי קור שם בקרבן:

בדרבנן. גמ' מפרש אחא נקטיה: **נזיר** דף קכז.

הדוע אמרין בפרק גמ' הדין (פגדור דף מו): אסור

לפנותו התם הוא דוקא שצדעו לו לדעת ששאר' קדש שם אלא

בנמא אמרין התם מותר לטעו מאחר שלא נדע הקרבן לנזיר

הם נכון לומר כי לאקראי נקבר שם: **התוספתא**. מ' גמ':

מצא שאשה אם בין זה לזה מר' אסות ועד שמונה ה"ו שבועות

קבריה. כלומר דלגלגלי מילתא כיון דמשכחא תגלחת כי

בית הקברות היה שם ולכן אסור לטעו ולפנותו גם לר' לנדון

הימנו ולהלן עשרים אמה כי בודאי שנים הקברות היה שם ורגילים

היו לקבור בנעמיה כדאמר' בשלהי המוכר פירות והתם מפורש

לר' לישא דהאי תנא סבר דתושה כי מערה ד' אמות על שמונה

כ"ש דברייתא והך ששה לאו תוך ארבע אמות אשכחניהו כדמונה

התם דרווח הכין אמה ודין תוך לכון אמה וחצי אמה מקום פני

מקום לכותל המערה לשני כותלים הרי תוך ד' אמות שני כוכין

דוקאמר מארבע עד שמונה הכי קאמר השלשה מונחין שני כוכין

הראוי לקבור ששה ממים בנעמיה שרצה ד' אמות וארכה

שמונה אמות מקו' לרצונה שני כוכין והשלשי לא יהיה מרוחק

יותר מן א' אמה וחצי שכן המשפט המערה שרצה ארבעה וארכה

ששה כוכין דהא ליחא דפרשי' מארבע אמות עד שמונה. ל"ג הלכין מטה וקוברין דגבי חר' הקבר הוא דמימי בפרק המוכר פירות:

נזיר רב המנוגה נזיר ועושה פסח שהלכו בקבר התהום בשביעי שלחן מהורים מ"ט

רבא ירד ליבחר שומא תהום למיטר מתיב רבא

טמא טמא שחוקת טהור טהור א"ל רבא אף אלא

לך בנזיר שמחוסר תגלחת א"ל רבא אף אלא

מוריאן לך כ"עושה פסח דלא מחוסר ולא כלום. כלומר

ואחרי שטבל ואחר שגילח: אמר ר' יוחנן אזי והא מחוסר הערב שמה שמה אי"ל

בזה. והודו דשימא ממייל ערבא ולא חטין חטין: **דרגא** יום

מלא תביא תוך מלא לא תביא. האי יום מלא לאו דוקא אלא

כלומר חזרה וילדה יום פ"א תביא ב' קרבנות: תוך מלא. שחזרה וילדה

שנית תוך ימי לידה ראשונה לא תביא רק קרבן א': יכול לא תביא על

לידה שלשית מלאה אלא תביא על לידה לא תביא מלאה. כגון שילדה

ביום שני פ"ד ללידה ראשונה וחזרה וילדה ביום שני פ"ד ללידה שני

שהיא תוך מלאה של לידה שני ולתוך מלאה של לידה ראשונה:

ת"ל ביום מלאה: דל תוך מלאה בין ללידה שני הנפטר בקרבן

ש"ל ביום מלאה: דל תוך מלאה: ואמר ר' הנהני ימי טעמא דמחוסר קרבן.

כלומר משום הכי מיפטר בקרבן אחד לפי שן לידה ראשונה ודכל קדש לא תגע

ולא תמקדש לא תגע על מלאה ימי טהרה ודכל שנית לא תוכל ללידה קרבן על

ראשונה ימי מלאה לידה שני והואיל ולא הספיקה למלאה לידה שני עד

שילדה שלישית ולכן דין הוא שמיפטר היא בקרבן אחד: **התם** נמי מחוסר

הערב שמש ולומר מי לא עסקין באשה בעל טבילה לקוף שמיפטר כל עיקר

הרי אף לאחר שמונים אינה ראויה להביא קרבן לידה ראשונה ופ"ה מניחה

קרבן על לידה שלאחר מלאה: **אמר** אביי שימא שמיא ערבא. כלומר לא מניחה

קרבן הטהרה שאני חשוד מקרבן שמיא מקרבן לפניו וידור טבילה אלא הי' הערב

שמש שאינו צריך לא קחשיב מקרבן דשימא ממייל ערבא ואיך דמפרשי האי דמיפטר

הערב שמש שטבילה דרבין בנזיר: **דלמחר** בפרק חומר בקדש (מנחה דף כה.) ולא

נהירא דחל דמלאה אחרי' וכו' והא לא נעי הערב שמש דקדש דמחוסר תגלחת לר' טבילה

לקדש והתם דייק טבילה אין הערב שמש לא אחילי אחרי' **בתחלה**. שלא נדע לו כי

קור שם בקרבן: **בדרבנן**. גמ' מפרש אחא נקטיה: **נזיר** דף קכז. הדוע אמרין בפרק

גמ' הדין (פגדור דף מו): אסור לפנותו התם הוא דוקא שצדעו לו לדעת ששאר' קדש

שם אלא בנמא אמרין התם מותר לטעו מאחר שלא נדע הקרבן לנזיר הם נכון לומר

כי לאקראי נקבר שם: **התוספתא**. מ' גמ': **מצא** שאשה אם בין זה לזה מר' אסות ועד

שמונה ה"ו שבועות קבריה. כלומר דלגלגלי מילתא כיון דמשכחא תגלחת כי בית

הקברות היה שם ולכן אסור לטעו ולפנותו גם לר' לנדון הימנו ולהלן עשרים

אמה כי בודאי שנים הקברות היה שם ורגילים היו לקבור בנעמיה כדאמר' בשלהי

המוכר פירות והתם מפורש לר' לישא דהאי תנא סבר דתושה כי מערה ד' אמות על

שמונה כ"ש דברייתא והך ששה לאו תוך ארבע אמות אשכחניהו כדמונה התם דרווח

הכין אמה ודין תוך לכון אמה וחצי אמה מקום פני מקום לכותל המערה לשני כותלים

הרי תוך ד' אמות שני כוכין דוקאמר מארבע עד שמונה הכי קאמר השלשה מונחין

שני כוכין הראוי לקבור ששה ממים בנעמיה שרצה ד' אמות וארכה שמונה אמות

מקו' לרצונה שני כוכין והשלשי לא יהיה מרוחק יותר מן א' אמה וחצי שכן המשפט

המערה שרצה ארבעה וארכה ששה כוכין דהא ליחא דפרשי' מארבע אמות עד שמונה.

ל"ג הלכין מטה וקוברין דגבי חר' הקבר הוא דמימי בפרק המוכר פירות:

נזיר רב המנוגה נזיר ועושה פסח שהלכו בקבר התהום בשביעי שלחן מהורים מ"ט רבא ירד

ליבחר שומא תהום למיטר מתיב רבא טמא טמא שחוקת טהור טהור א"ל רבא אף אלא לך

בנזיר שמחוסר תגלחת א"ל רבא אף אלא מוריאן לך כ"עושה פסח דלא מחוסר ולא כלום.

כלומר ואחרי שטבל ואחר שגילח: אמר ר' יוחנן אזי והא מחוסר הערב שמה שמה אי"ל

בזה. והודו דשימא ממייל ערבא ולא חטין חטין: **דרגא** יום מלא תביא תוך מלא לא תביא.

האי יום מלא לאו דוקא אלא כלומר חזרה וילדה יום פ"א תביא ב' קרבנות: תוך מלא.

שחזרה וילדה שנית תוך ימי לידה ראשונה לא תביא רק קרבן א': יכול לא תביא על

לידה שלשית מלאה אלא תביא על לידה לא תביא מלאה. כגון שילדה ביום שני פ"ד

ללידה ראשונה וחזרה וילדה ביום שני פ"ד ללידה שני שהיא תוך מלאה של לידה שני

ולתוך מלאה של לידה ראשונה: ת"ל ביום מלאה: דל תוך מלאה בין ללידה שני הנפטר

בקרבן ש"ל ביום מלאה: דל תוך מלאה: ואמר ר' הנהני ימי טעמא דמחוסר קרבן. כלומר

משום הכי מיפטר בקרבן אחד לפי שן לידה ראשונה ודכל קדש לא תגע ולא תמקדש לא

תגע על מלאה ימי טהרה ודכל שנית לא תוכל ללידה קרבן על ראשונה ימי מלאה לידה

שני והואיל ולא הספיקה למלאה לידה שני עד שילדה שלישית ולכן דין הוא שמיפטר

היא בקרבן אחד: **התם** נמי מחוסר הערב שמש. כמו והיון זה התם נזירה שלאחר מלאה

אחא תביא קרבן ללידה שני הא מחוסר הערב שמש ולומר מי לא עסקין באשה בעל

טבילה לקוף שמיפטר כל עיקר הרי אף לאחר שמונים אינה ראויה להביא קרבן לידה

ראשונה ופ"ה מניחה קרבן על לידה שלאחר מלאה: **אמר** אביי שימא שמיא ערבא.

כלומר לא מניחה קרבן הטהרה שאני חשוד מקרבן שמיא מקרבן לפניו וידור טבילה

אלא הי' הערב שמש שאינו צריך לא קחשיב מקרבן דשימא ממייל ערבא ואיך דמפרשי

האי דמיפטר הערב שמש שטבילה דרבין בנזיר: **דלמחר** בפרק חומר בקדש (מנחה דף כה.)

ולא נהירא דחל דמלאה אחרי' וכו' והא לא נעי הערב שמש דקדש דמחוסר תגלחת לר' טבילה

לקדש והתם דייק טבילה אין הערב שמש לא אחילי אחרי' **בתחלה**. שלא נדע לו כי קור

שם בקרבן: **בדרבנן**. גמ' מפרש אחא נקטיה: **נזיר** דף קכז. הדוע אמרין בפרק גמ' הדין

(פגדור דף מו): אסור לפנותו התם הוא דוקא שצדעו לו לדעת ששאר' קדש שם אלא בנמא

אמרין התם מותר לטעו מאחר שלא נדע הקרבן לנזיר הם נכון לומר כי לאקראי נקבר שם:

התוספתא. מ' גמ': **מצא** שאשה אם בין זה לזה מר' אסות ועד שמונה ה"ו שבועות קבריה.

כלומר דלגלגלי מילתא כיון דמשכחא תגלחת כי בית הקברות היה שם ולכן אסור לטעו

ולפנותו גם לר' לנדון הימנו ולהלן עשרים אמה כי בודאי שנים הקברות היה שם ורגילים

היו לקבור בנעמיה כדאמר' בשלהי המוכר פירות והתם מפורש לר' לישא דהאי תנא סבר

ד' אמות על שמונה כ"ש דברייתא והך ששה לאו תוך ארבע אמות אשכחניהו כדמונה

התם דרווח הכין אמה ודין תוך לכון אמה וחצי אמה מקום פני מקום לכותל המערה לשני

כותלים הרי תוך ד' אמות שני כוכין דוקאמר מארבע עד שמונה הכי קאמר השלשה

מונחין שני כוכין הראוי לקבור ששה ממים בנעמיה שרצה ד' אמות וארכה שמונה

אמות מקו' לרצונה שני כוכין והשלשי לא יהיה מרוחק יותר מן א' אמה וחצי שכן המשפט

המערה שרצה ארבעה וארכה ששה כוכין דהא ליחא דפרשי' מארבע אמות עד שמונה.

ל"ג הלכין מטה וקוברין דגבי חר' הקבר הוא דמימי בפרק המוכר פירות:

נזיר רב המנוגה נזיר ועושה פסח שהלכו בקבר התהום בשביעי שלחן מהורים מ"ט רבא ירד ליבחר

שומא תהום למיטר מתיב רבא טמא טמא שחוקת טהור טהור א"ל רבא אף אלא לך בנזיר שמחוסר

תגלחת א"ל רבא אף אלא מוריאן לך כ"עושה פסח דלא מחוסר ולא כלום. כלומר ואחרי שטבל

ואחר שגילח: אמר ר' יוחנן אזי והא מחוסר הערב שמה שמה אי"ל בזה. והודו דשימא ממייל

ערבא ולא חטין חטין: **דרגא** יום מלא תביא תוך מלא לא תביא. האי יום מלא לאו דוקא אלא

כלומר חזרה וילדה יום פ"א תביא ב' קרבנות: תוך מלא. שחזרה וילדה שנית תוך ימי לידה

ראשונה לא תביא רק קרבן א': יכול לא תביא על לידה שלשית מלאה אלא תביא על לידה לא

תביא מלאה. כגון שילדה ביום שני פ"ד ללידה ראשונה וחזרה וילדה ביום שני פ"ד ללידה שני

שהיא תוך מלאה של לידה שני ולתוך מלאה של לידה ראשונה: ת"ל ביום מלאה: דל תוך מלאה

בין ללידה שני הנפטר בקרבן ש"ל ביום מלאה: דל תוך מלאה: ואמר ר' הנהני ימי טעמא דמחוסר

קרבן. כלומר משום הכי מיפטר בקרבן אחד לפי שן לידה ראשונה ודכל קדש לא תגע ולא תמקדש

לא תגע על מלאה ימי טהרה ודכל שנית לא תוכל ללידה קרבן על ראשונה ימי מלאה לידה שני

והואיל ולא הספיקה למלאה לידה שני עד שילדה שלישית ולכן דין הוא שמיפטר היא בקרבן

אחד: **התם** נמי מחוסר הערב שמש. כמו והיון זה התם נזירה שלאחר מלאה אחא תביא קרבן

ללידה שני הא מחוסר הערב שמש ולומר מי לא עסקין באשה בעל טבילה לקוף שמיפטר כל עיקר

הרי אף לאחר שמונים אינה ראויה להביא קרבן לידה ראשונה ופ"ה מניחה קרבן על לידה

שלאחר מלאה: **אמר** אביי שימא שמיא ערבא. כלומר לא מניחה קרבן הטהרה שאני חשוד מקרבן

שמיא מקרבן לפניו וידור טבילה אלא הי' הערב שמש שאינו צריך לא קחשיב מקרבן דשימא ממייל

ערבא ואיך דמפרשי האי דמיפטר הערב שמש שטבילה דרבין בנזיר: **דלמחר** בפרק חומר בקדש

(מנחה דף כה.) ולא נהירא דחל דמלאה אחרי' וכו' והא לא נעי הערב שמש דקדש דמחוסר תגלחת

לר' טבילה לקדש והתם דייק טבילה אין הערב שמש לא אחילי אחרי' **בתחלה**. שלא נדע לו כי קור

שם בקרבן: **בדרבנן**. גמ' מפרש אחא נקטיה: **נזיר** דף קכז. הדוע אמרין בפרק גמ' הדין (פגדור דף מו):

אסור לפנותו התם הוא דוקא שצדעו לו לדעת ששאר' קדש שם אלא בנמא אמרין התם מותר לטעו

מאחר שלא נדע הקרבן לנזיר הם נכון לומר כי לאקראי נקבר שם: **התוספתא**. מ' גמ': **מצא**

שאשה אם בין זה לזה מר' אסות ועד שמונה ה"ו שבועות קבריה. כלומר דלגלגלי מילתא כיון